

maandag 16 juli 2018

HANDELINGEN 5 : 12-14

12 De apostelen verrichtten vele tekenen en wonderen onder het volk. De gelovigen kwamen eensgezind bijeen in de zuilengang van Salomo, 13 en ofschoon niemand zich daar bij hen durfde te voegen, sprak het volk vol lof over hen. 14 Steeds meer mensen gingen in de Here geloven, een groot aantal mannen zowel als vrouwen,

Er gebeurt echt iets rond die eerste gemeente van christenen. Wat hier staat over genezingen van Petrus en de anderen, helpt de sfeer te proeven die rond het evangelie van de Here Jezus ontstaat. Het raakt de mensen.

In het voorgaande ging het over grote schrik binnen de gemeente, maar ook bij buitenstaanders. Die schrik kun je wel voorstellen ook, want het is niet niks wat er gebeurt: Ananias en Saffira vallen dood neer wanneer ze de Heilige Geest proberen te bedriegen met het geld dat ze bij de apostelen brengen. Zo gevaarlijk kan het zijn als je met Jezus en zijn Geest in aanraking komt!

Hier wordt duidelijk hoe belangrijk Christus' gemeente is in Gods ogen. Die is heilig, het is daar echt de woonplaats van God. Wie de gemeente bedriegt, bedriegt God zelf. Zo diep is Hij dan gekwetst. Aan het begin van de kerkgeschiedenis moet dat duidelijk zijn. Wie aan de gemeente komt, komt aan God zelf. Dus handen af van de gemeente, wees daar zuinig op, het is Gods oogappel!

Maar vanwege die grote schrik om wat er gebeurt was, snappen we ook waarom de meesten een beetje afstand hielden. En toch worden de mensen ook aangetrokken, als door een magneet. De één na de ander stappen ze over hun schrik heen – schrik voor de HERE, maar vast ook voor de leiders van het volk, want die proberen met man en macht te voorkomen dat de apostelen over Jezus blijven vertellen – en gaan ze in de Here Jezus geloven.

+++++

dinsdag 17 juli 2018

HANDELINGEN 5 : 12, 14-15

12 De apostelen verrichtten vele tekenen en wonderen onder het volk. 14 Steeds meer mensen gingen in de Here geloven 15 en ze legden zelfs zieken op draagbedden of matrassen buiten op straat, in de hoop dat toch ten minste de schaduw van Petrus, wanneer hij voorbijkwam, op één van hen zou vallen.

In een andere vertaling begint ons Bijbelgedeelte met (vers 12). *'Veel wonderen en tekenen gebeurden door de handen van de apostelen.'* Door de handen van..... Dus aan de ene kant worden de apostelen erbij ingeschakeld. Via hun handen stroomt de kracht van Jezus die bevrijdt en geneest. Aan de andere kant: zij zijn het niet die de wonderen doen. Door hun handen heen is het Jezus en de Geest van Jezus. Het is niet een speciale toverkracht ofzo, waar de apostelen zomaar over kunnen beschikken. Het is de kracht van Jezus, die door hun handen werkt. En dan betekent 'wonderen en tekenen' ook dat dit gebeurtenissen zijn die op de Here Jezus wijzen en die iets over Hem willen vertellen. Laat een wonder van genezing niet op zichzelf staan, als je het een keer mag meemaken. Staar je niet blind op het mirakel, maar open je ogen om de Here Jezus te zien. Open je oren om het bevrijdend woord van genade en vrede te horen, want met dat woord begint Gods Koninkrijk in je leven. Open je hart om genade en vrede te laten binnenstromen, om vol te worden van de kracht van de Geest die je bezielt om nieuw te leven, niet meer een verloren mens, maar gered en verbonden aan je Here en Heiland.

Dan ook deze vraag: komen we met ons hele leven bij Jezus? Willen we alles aan Hem geven? Mag Hij het dan allemaal nieuw aan ons geven in zijn Koninkrijk? Alles aan Hem geven: je fitte dagen en je levenslust als het allemaal goed gaat, maar ook je ziekte en je pijn, je angst dat je misschien niet meer beter wordt. Leg het maar in de handen van de Here, want dat zijn de vertrouwde handen van je Redder die zonder reserve Zich helemaal voor je heeft gegeven.

woensdag 18 juli 2018

LUKAS 10 : 1, 8-9

1 De Here stelde tweeënzeventig anderen aan, die Hij twee aan twee voor Zich uitzond en Hij zei tegen hen: 8 Als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, 9 genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: "Het Koninkrijk van God heeft jullie bereikt."

HANDELINGEN 5 : 15

15 en ze legden zelfs zieken op draagbedden of matrassen buiten op straat, in de hoop dat toch ten minste de schaduw van Petrus, wanneer hij voorbijkwam, op één van hen zou vallen.

De schaduw van Petrus – het intrigerende detail in dit Bijbelgedeelte over de wonderen van genezing. Een schaduw gaat altijd met je mee. Waar de schaduw van Petrus komt, daar is eigenlijk Petrus zelf en daar kan hij net zo goed invloed hebben. Genezing in de Naam van Jezus, daar hoeft geen fysieke aanraking bij te komen. Eigenlijk is Petrus met zijn schaduw het verlengde van de Here Jezus zelf. Als op een zonnige dag een paar wolken overdrijven dan schuift de schaduw van zo'n wolk over de grond. In de schaduw van Petrus zie je als het ware de schaduw van Jezus vanuit de hemel meegaan. Hij is erbij. Het is Zijn Naam die wonderen doet, met de kracht van de opgestane Heer.

In Lukas 10 zien we de wonderkracht waarmee Jezus zelf rondging om de mensen te bevrijden van ziekte en gebondenheid en brengt Hij in eigen persoon en optreden het Koninkrijk van God dichtbij. Daarbij schakelt Jezus 72 leerlingen in. Zij mogen de huizen binnenstappen met "Vrede!" En als concreet bewijs van die vrede mogen ze de zieken genezen en moeten dan zeggen: "Het Koninkrijk van God heeft jullie bereikt!" Op pad met volmacht, op pad met de Naam van Jezus en daarmee komt het

Koninkrijk van God, een voorproefje van de nieuwe wereld waar kwaad, lijden en dood geen plaats meer hebben, maar waar alles vol is van God. Daar gaat Handelingen 5 mee verder. En nu Jezus naar de hemel is gegaan, hebben de apostelen nog sterker de opdracht om in Zijn Naam aan het werk te gaan. Het werk van het Koninkrijk is niet afgelopen, ze krijgen geen pauze, maar nu begint het pas echt.

+++++

donderdag 19 juli 2018

HANDELINGEN 5 : 15-16

15 Ze legden zelfs zieken op draagbedden of matrassen buiten op straat, in de hoop dat toch ten minste de schaduw van Petrus, wanneer hij voorbijkwam, op één van hen zou vallen. 16 Ook vanuit de steden rondom Jeruzalem stroomden de mensen toe; ze brachten zieken mee en mensen die door onreine geesten gekweld werden, en allen werden genezen.

Genezing en andere wonderen, daar kunnen wij als kerk niet zoveel mee. Valt die schaduw van Petrus ook nog op ons vandaag? En worden wij dan ook beter als we ziek zijn? Als de schaduw van Petrus door de straten van Jeruzalem trekt, dan is dat niet de zoveelste wonderdokter. Dan komt daar de kracht van de naam van de Here Jezus in mee. En dan komen de krachten van het Koninkrijk van God daarbij los, krachten die genezing brengen voor alle zwakke en zieke en gehandicapte mensen die op straat gelegd worden. Wachten tot de Koning komt die het leven weer heel maakt.

In de tijd waarin wij leven mogen we vol verwachting zijn van het nieuwe leven. Maar verwachten is iets anders dan claimen of opeisen. Gods nieuwe wereld komt eraan, Hij laat de krachten van het Koninkrijk al voelen op allerlei manieren in ons leven. Maar het blijft Zijn Koninkrijk, de krachten van vernieuwing en genezing liggen in Zijn Handen. Wij mogen met vreugde de naam van Jezus dragen, wij mogen steeds meer deelkrijgen aan de schatten van genade en heling die daarin liggen. Maar wij trekken die niet eigenmachtig naar ons toe. Een stapje verder: hoe God werkt aan zijn Koninkrijk, dat mogen we ook in de breedte leren zien. Genezing zoals in de straten van Jeruzalem, dat is

spectaculair. Er komt geen dokter aan te pas, de schaduw alleen al van Petrus die voorbijloopt is genoeg. Maar als er wel een dokter aan te pas komt, staat Jezus er dan buiten? Nee toch?

Als zendelingen in de binnenlanden van Papua of in de krottenwijken van Nairobi komen met de naam van Jezus, dan is het niet voor niets dat er verpleegsters en artsen meekomen om een poli op te richten voor alle ziektes die de mensen teisteren. Dat is ook in de naam van Jezus.

vrijdag 20 juli 2018

HANDELINGEN 5 : 17-26

17 Daarop besloten de hogepriester en de Sadduceeën in te grijpen. Vervuld van jaloezie als ze waren, 18 lieten ze de apostelen gevangen nemen en opsluiten. 19 's Nachts opende een engel van de Here echter de deuren van de gevangenis, bracht hen naar buiten en zei: 20 'Ga naar de tempel en spreek daar tot het volk over alles wat dit nieuwe leven aangaat.'

21 De hogepriester en de Sadduceeën zonden tempelwachters naar de gevangenis om de apostelen te halen. 22 Maar toen de wachters daar kwamen, troffen ze hen er niet aan. 25 Kort daarop kwam iemand zeggen: 'De mannen die u gevangen hebt gezet, zijn in de tempel en onderrichten het volk.'

26 Daarop ging het hoofd van de tempelwacht hen met zijn wachters halen, maar zonder geweld te gebruiken, omdat ze bang waren dat het volk hen zou stenigen.

Door de handen van de apostelen gebeuren veel tekenen en wonderen. Veel mensen komen tot geloof. Ook uit de omtrek van Jeruzalem komen veel zieken. Dat wordt te gek voor de hogepriester en de Sadduceeën. Niet een paar, maar alle apostelen worden gevangen gezet. En als ze allemaal opgeborgen zijn zal de naam van de Here vanzelf wel vervagen, denken de tegenstanders. Maar de Here stuurt een engel die de deuren van de gevangenis opent. Goddelijke ironie. Sadduceeën geloven niet in engelen, die bestaan volgens hen niet. Maar juist een engel treedt op als bevrijder.

Mogen de apostelen nu gaan en staan waar ze willen? Neen, ze krijgen een opdracht mee, ze moeten terug naar de tempel. Daar moeten ze getuigen en woorden van leven spreken tot het volk. Daarin worden ze ook bemoedigd, ze weten dat Christus zelf meewerkt.

De volgende morgen zijn ze weer op hun post. Ze kunnen het woord van het leven niet doodzwijgen en de kerkelijke leiders moeten vaststellen dat de gevangen genomen apostelen weer in de tempel staan te prediken. Geweld is er niet meer bij als de tempelwacht hen dan opnieuw moet ophalen. God gaat zijn eigen weg door de geschiedenis, ook hier.

+++++

zaterdag 21 juli 2018

HANDELINGEN 5 : 27-34

27 Ze namen de apostelen mee en leidden hen voor het Sanhedrin. De hogepriester begon het verhoor met de vraag: 28 'Hebben wij u niet nadrukkelijk verboden de naam van Jezus nog te gebruiken en onderricht over Hem te geven? En toch verspreidt u uw leer in heel Jeruzalem en stelt u ons aansprakelijk voor de dood van deze man.' 29 Petrus en de andere apostelen antwoordden: 'Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen. 32 Daarvan getuigen wij, en daarvan getuigt ook de Heilige Geest, die God geschonken heeft aan wie hem gehoorzamen.' 33 Toen de leden van het Sanhedrin dit hoorden, ontstaken ze in woede en wilden ze de apostelen ter dood brengen. 34 Maar toen stond een van hen op, een Farizeeër, Gamaliël.

Een intrigerende persoon treedt hier naar voren, Gamaliël, een Farizeeër, een "leraar der wet", in aanzien bij "het hele volk". Hij was 'professor in de theologie' te Jeruzalem. Hij behoorde tot de "rechtzinnige" richting. Paulus zegt later van hem (Handelingen 22) dat hij leerling was van die Gamaliël en door hem is onderwezen in de leer van Mozes op farizese wijze. Streng en orthodox.

Deze Gamaliël adviseerde het Sanhedrin om zich niet aan de apostelen te vergrijpen maar te letten op wat er in de toekomst van hen wordt. Binnen het Sanhedrin had zijn stem kennelijk gezag, want op zijn advies werd de vervolging van de apostelen gestopt. Niet dat daarmee de vijandschap van de Joodse leiders gebroken was. Het tegendeel blijkt wel in de geschiedenis van Stefanus.

Het was niet alleen een wijze, maar ook een moedige raad die hij gaf. *'Houdt u afzijdig van deze mensen en laat hen begaan'* (vs. 38). Het motief dat hij noemt, is eveneens opmerkelijk: *'want als het mensenwerk is wat ze nastreven, zal het op niets uitlopen, maar als het Gods werk is, zult u niets tegen hen kunnen uitrichten, of het zou wel eens kunnen blijken dat u tegen God strijdt.'* (vs.39). De man sprak wijze woorden die hij niet van zichzelf had. Het is immers de Heilige Geest die mensen (soms bijzondere) wijsheid geeft.

Zondag 22 juli 2018

HANDELINGEN 5 : 42 - 6 :7

42 Ze bleven dagelijks onderricht geven in de tempel of bij iemand thuis en gingen door met het verkondigen van het goede nieuws dat Jezus de Messias is. 1 Toen het aantal leerlingen toenam, ontstond er ontevredenheid bij de Griekstaligen, die de Aramees-sprekenden verweten dat de weduwen uit hun groep bij de dagelijkse ondersteuning werden achtergesteld. 2 Daarop riepen de apostelen de voltallige gemeenschap van leerlingen bijeen en zeiden: 'Het is niet goed dat wij de zorg dragen voor de gemeenschappelijke maaltijden, want daardoor verwaarlozen we de verkondiging van Gods Woord. 3 Kies daarom uit uw midden zeven wijze mannen die goed bekend staan en vervuld zijn van de Heilige Geest. Aan hen zullen we deze taak opdragen, 4 terwijl wij ons zullen wijden aan het gebed en aan de verkondiging van het Woord van God.' 5 Alle leerlingen stemden met dit voorstel in. Ze kozen Stefanus, een diepgelovig man, die vervuld was van de Heilige Geest, en verder ook Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon, Parmenas en Nikolaüs, een proseliet uit Antiochië. 7 Het Woord van God vond steeds meer gehoor, zodat het aantal leerlingen in Jeruzalem sterk groeide; ook een grote groep priesters aanvaardde het geloof.

De prediking van de apostelen vindt gehoor bij de bevolking met veel arme Aramees sprekkenden. Maar ook Griekstalige Joden sloten zich aan bij de apostelen. Zij waren afkomstig van buiten Palestina en behoorden bij de rijkere middenklasse. Barnabas is zo'n voorbeeld van een Jood afkomstig van het Griekstalige Cyprus (Hand. 4:36, 37). Hij gaf het geld van zijn verkochte land aan de apostelen.

Maar geld zorgt soms voor scheve gezichten, ook binnen de gemeente. De Griekstalige groep, die wellicht het meeste geld inbracht, klaagt dat hun weduwen achtergesteld worden in de verdeling van het voedsel van dit geld gekocht. Niets menselijks vreemd aan deze eerste christengemeente.

De apostelen komen met een praktische oplossing: zeven mannen worden aangesteld, gezien hun namen afkomstig uit de Griekstalige groep. Met hun Griekse achtergrond en scholing neemt de Here hen in dienst om Zijn Naam hoog te houden tegen de beschuldigingen.

Zo werkt de Geest juist te midden van al onze soms gebrekkige menselijkheid.